

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 marca 2023 r. nr sprawy (...) - (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił B. P. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 25 stycznia 2023 roku, z którego wynikało, iż ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy.

B. P. wniósł odwołanie od ww. decyzji zarzucając, że organ rentowy błędnie ustalił, że nie rokuję odzyskania zdolności do pracy. Wniósł o przyznanie mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego

W odpowiedzi na odwołanie organ wniósł o oddalenie odwołania w całości wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, nadto wskazując, iż Przewodniczący Komisji Lekarskiej ZUS nie znalazł nowych okoliczności mających wpływ na zmianę decyzji wydanej na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. P. ma 61 lat. Wykonuje prace budowlano-brukarskie w firmie (...).

Niesporne, nadto: wywiad zawodowy – k. 3 akt zasiłkowych.

Pozostawał niezdolny do pracy od 1 marca 2022 r. w związku z bólami lewego stawu biodrowego. Wykorzystał z dniem 31 sierpnia 2022 r. pełny okres zasiłku chorobowego

Niesporne, nadto: zaświadczenie o stanie zdrowia i informacja o miejscach leczenia w aktach zasiłkowych ZUS dokumentacja medyczna w aktach zasiłkowych ZUS i .

Po wykorzystaniu zasiłku chorobowego B. P. był nadal częściowo niezdolny do pracy i nie rokował odzyskania tej zdolności w ciągu 12 miesięcy pobierania świadczenia rehabilitacyjnego.

Dowód: opinia biegłego z zakresu ortopedii H. M. – k. 22-24.

Decyzją z dnia 24 lutego 2023 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił B. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że wnioskodawca nie ma wymaganych okresów ubezpieczenia i jednocześnie uznając, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy od 1 marca 2022 r. do 31 sierpnia 2024 r.

Niesporne, nadto: akta rentowe ZUS.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2022 r., poz. 1732), zwanej dalej „ustawą zasiłkową”, świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy,

a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie przez niego zdolności do wykonywania zatrudnienia. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy (art. 18 ust. 2 ustawy zasiłkowej). Prawo do świadczenia rehabilitacyjnego uwarunkowane jest zatem łącznym zaistnieniem dwóch przesłanek - dalszą niezdolnością do pracy po wyczerpaniu zasiłku chorobowego oraz rokowaniem odzyskania zdolności do pracy w wyniku kontynuowania leczenia lub rehabilitacji leczniczej w okresie dwunastu miesięcy. Zarówno zasiłek chorobowy jak i świadczenie rehabilitacyjne stanowią świadczenia krótkookresowe wówczas, gdy ubezpieczony na pewien tylko, stosunkowo niedługi okres, utracił możliwość zarobkowania, w sytuacji natomiast, gdy niezdolność do pracy trwa dłuższy czas, ale według wiedzy medycznej w przyszłości istnieją rokowania odzyskania zdolności do wykonywania zatrudnienia, ubezpieczonemu, przy spełnieniu

innych warunków określonych przepisami, przysługuje prawo do renty z tytułu okresowej (częściowej albo całkowitej) niezdolności do pracy.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym w aktach organu, w szczególności dokumentacji medycznej. Prawdziwości i rzetelności sporządzenia tych dokumentów strony nie kwestionowały, również Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im tych przymiotów. Stąd też, stały się one miarodajne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie. Nie było potrzeby przesłuchiwania ubezpieczonego na okoliczność jego stanu zdrowia i niezdolności do pracy, bowiem kluczowe w tym zakresie są dane zawarte w dokumentacji medycznej, wyniki badania przez biegłego. Stosownych informacji na temat swojego stanu zdrowia osoby badane przekazują biegłym w ramach przeprowadzanego wywiadu lekarskiego.

Bezspornym pozostaje, iż ubezpieczony wyczerpał okres zasiłku chorobowego w dniu 31 sierpnia 2022 roku.

Sporną kwestią pozostawało natomiast rokowanie co do odzyskania przez ubezpieczonego zdolności do pracy w ciągu 12 miesięcy pobierania świadczenia rehabilitacyjnego. W tej sytuacji Sąd uznał za celowe dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego posiadającego wiadomości specjalne z zakresu ortopedii.

Z wydanej w sprawie na zlecenie sądu opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii H. M. wynika, że B. P. po wykorzystaniu zasiłku chorobowego pozostawał nadal częściowo niezdolny do pracy i nie rokował odzyskania tej zdolności w ciągu dalszych 12 miesięcy świadczenia rehabilitacyjnego z uwagi na zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe stawów biodrowych i konieczność leczenia operacyjnego – wszczepienie sztucznego stawu biodrowego.

Na skutek zarzutu ubezpieczonego biegły wyjaśnił, że niezdolność do pracy odwołującego się będzie trwać co najmniej do końca 2023 r., a zatem więcej niż 12 miesięcy od wyczerpania zasiłku chorobowego.

Opinia biegłego jest jasna, pełna i spójna, a jej wnioski są logicznie i przekonująco umotywowane. Została wydana przez wysokiej klasy specjalistę o wieloletnim doświadczeniu klinicznym oraz orzeczniczym i specjalności odpowiedniej do schorzeń ubezpieczonego, po jego badaniu oraz prawidłowej analizie dotyczącej jego dokumentacji medycznej. W rezultacie Sąd uznał opinię biegłego za miarodajną dla podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie. Sąd zauważył, że dopiero pod koniec 2023 r. ubezpieczony przeszedł operację wszczepienia stawu biodrowego a od 11 stycznia 2024 r. będzie kontynuował rehabilitację w formie szpitalnej.

W konsekwencji Sąd uznał w ślad za biegłym, że ubezpieczony B. P. nie rokował odzyskania zdolności do pracy w ciągu 12 miesięcy po dniu 31 sierpnia 2022 r., co przesądza o braku jego prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za ten okres

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S., (...)